

L'allau PP

Ara fa quatre anys, el PP de Gabriel Canellas, aliat amb Unió Mallorca, aconseguia un resultat històric. La coalició entre centristes i conservadors aconseguia la majoria absoluta al Consell Insular de Mallorca, al Consell Insular d'Eivissa i Formentera, era la força més votada al Consell de Menorca, i aconseguia una sorprenent majoria absoluta a l'Ajuntament de Palma. A la capital illenca es feia més palesa la magnitud de la victòria conservadora: després de dotze anys de govern socialista el PSIB-PSOE quedava enfonsat per un PP poderós; Joan Fageda, el nou batlle, entrava a l'Ajuntament al capdavant d'un grup municipal de 18 regidors, d'un total de 29.

El Consell Insular de Menorca quedava com l'única institució autonòmica que segurament seria governada per l'esquerra. Així ho esperaven tant el PSIB-PSOE com l'entesa de l'Esquerra de Menorca, que unint els escons podien reeditar el pacte PSOE-Entesa que fins aleshores havia governat el Consell menorquí. Però el mateix estiu del 91 el trànsfuga Jaume Peralta, elegit dins les llistes socialistes, sortia del PSIB i donava suport a una moció de censura que convertia Joan Huguet (PP) en el nou president del Consell.

Tres mesos després d'aquelles eleccions, totes les institucions eren controlades per la coalició PP-UM. Al cap de poc més d'un any el pacte entre aquests dos partits va entrar en una fase terminal, quan Gabriel Canellas destituïa Maria Antònia Munar com a consellera de Cultura. El trencament del pacte i la refundació d'UM com a força diferenciada del PP van fer que el PP no tengués majoria absoluta ni al Parlament ni al Consell Insular de Mallorca. Al Parlament, els conservadors s'asseguraven la majoria amb el vot del trànsfuga Peralta, mentre que al Consell mallorquí tots els partits (PP, PSIB-PSOE, PSM i UM) acordaven, el maig del 94, una mena de cohabitació per fer possible la governabilitat fins les eleccions.

Al desembre de 1994 el PP feia el seu congrés. Gabriel Canellas anunciava clarament quin era l'objectiu: "hem de tenir majoria absoluta". Els mateixos dies, des del PP es filtrava la idea de canviar la llei electoral, per elevar del 3% al 5% el percentatge de vots mínim per obtenir representació. Tota l'oposició ho considerà un atemptat contra les minories. Per alguns era un míssil contra UM. Tothom entenia que era una maniobra del PP per assegurar-se la majoria absoluta. Els conservadors es limitaven a dir que "era perfectament legal".

Mentre el front legal era ben amarrat, la lluita

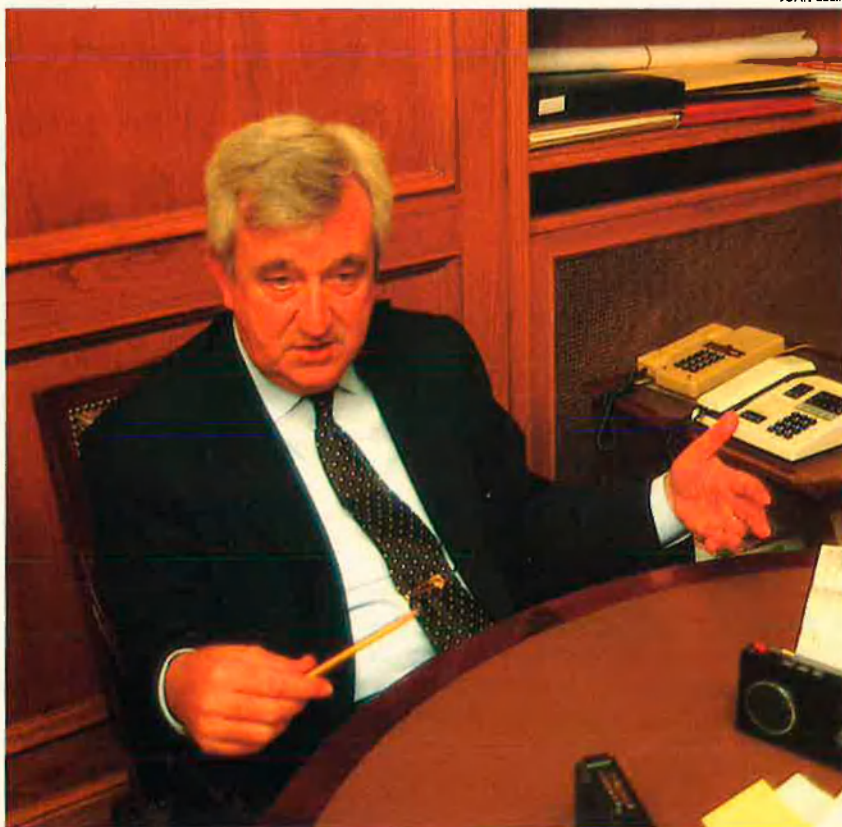
Balears afronta les eleccions autonòmiques i municipals del proper 28 de maig amb la possibilitat que donen, per primera vegada el poder absolut pel Partit Popular.

del PP per obtenir la majoria absoluta també s'entaulava a les clavegueres. A la part forana de Mallorca havia establert a una lluita a mort amb UM per tal de captar-li tots els candidats possibles. Fonts del partit presidit per Munar no han dubtat a qualificar de "ganivetades" aquesta pràctica. Fins i tot UM ha arribat a dir que no anunciarà totes les seves candidatures fins el darrer moment "per evitar interferències d'altres partits", en clara al·lusió a aquestes pràctiques del PP.

L'objectiu que havia anunciat Canellas al desembre comença a ser una realitat. Les primeres enquestes coincideixen a atorgar al PP la majoria absoluta al Parlament, i segurament també als tres consells insulars i a Palma. Els marges perquè no ho aconseguisquin són mínims. Els partits de l'oposició intenten diverses estratègies per passar aquests quatre pròxims anys, mentre que les institucions civils que més crítiques s'han mostrat amb el govern conservador es preparen per un quadrienni gens bo.

L'oposició. Públicament els líders de l'oposició manifesten el seu convenciment que el PP no tindrà la majoria absoluta que suposen les enquestes. Privadament alguns no tenen més remei que rendir-se al que sembla evident. I tots

JOAN CELIÀ

es preparen per aguantar de la millor manera possible el període més conservador de la història política balear recent.

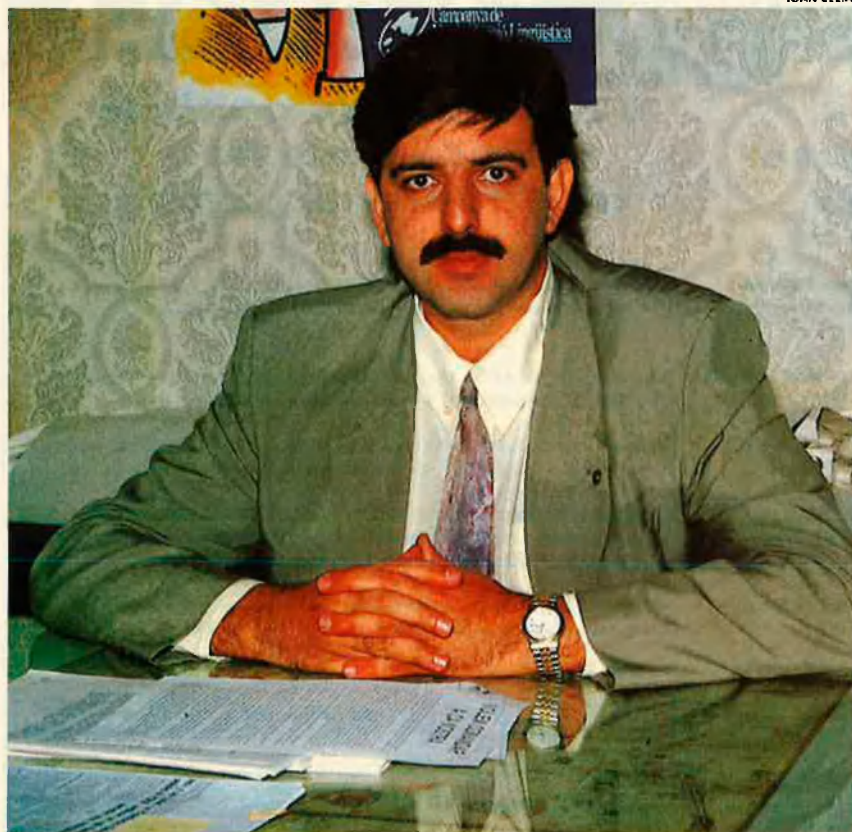
El PSIB-PSOE fa colla, intentant que la següent derrota li faci el menor mal possible. Cap enquesta el donà guanyador i la qüestió és saber la magnitud de la tragèdia socialista. La darrera enquesta publicada fins i tot diu que el PSM-Nacionalistes de Mallorca li podria disputar la condició de segona força política a Palma i Mallorca. L'únic bastió important de poder que els queda és l'Ajuntament de Calvià. La batllessa, Margarita Nájera, repeteix amb el seu nom, però sense sigles ni colors del PSOE. El roig, en ple allau conservador, no ven. Calvià serà sens dubte la principal batalla dels socialistes. Intentaran no perdre'l. Per això no dubten a utilitzar tota l'artilleria pesant que poden. A cada inauguració de les moltes obres que l'Ajuntament té en marxa no hi falta el ministre de torn.

UM, molt pressionada pel PP, intenta assegurar-se el màxim de candidatures municipals per resistir als pobles, esperant temps millors. Se'ls augura una vertadera travessia del desert. Al Parlament podran aconseguir un diputat, que serà Maria Antònia Munar. Cap enquesta els dóna més escons. A Palma juguen amb el pesant, fundador d'UM, Jeroni Albertí, que fou el senador més votat de la història política de les Illes el 1977, corre el risc de ni tan sols entrar, si fem cas de les enquestes.

El PSM-Nacionalistes de Mallorca fa la guerra pel seu costat. La seva estratègia és créixer el

Gabriel Cañellas (a l'altra pàgina) no ha amagat l'objectiu del PP en aquestes properes eleccions: la majoria absoluta. Una bona part de la societat civil mallorquina recela del futur de la normalització lingüística en mans exclusivament dels populars. Antoni Mir (baix), president de l'Obra Cultural Balear, en aquest sentit, reclama un enfortiment del moviment cívic "en defensa de la llengua i del país".

JOAN CELIA

màxim possible, indistintament de la majoria absoluta del PP. Volen, i les enquestes ho preveuen, fer un grup parlamentari amb almenys el doble de diputats actuals i incrementar molt considerablement la presència a Palma i a la part forana de Mallorca. A Menorca ho tenen més malament, però confien d'empatar amb EU. Molts dels militants somnien d'organitzar les bases d'un partit fort preparat fins que es produeixi una futura derrota conservadora que els pugui obrir esperances de poder.

EU, igual que el PSM, surt guanyador. A pesar de la probable victòria rotunda conservadora, els seguidors d'Anguita es conformen a crear les bases per un posterior creixement a partir d'una presència considerable a les institucions. Accediran a l'Ajuntament de Palma, als consells insulars i al Parlament, i a més a molts ajuntaments. L'ideal d'EU seria disputar la tercera plaça al PSM. Ho podran aconseguir a Menorca, Eivissa, però ho tendran més difícil a Mallorca.

La lluita d'UM, PSM i EU començarà vertaderament a partir del dia 29 de maig. Tots tres entenen les eleccions com una passa més cap a la consolidació i creixement. La majoria absoluta del PP els deixa una mica freds, a pesar que cap representant no ho dirà mai en públic. Una mostra pot ser l'enquesta feta a Palma pel PSM. Quan presentaren els resultats, ni tan sols es molestaren a dissimular la majoria absoluta del PP a la ciutat. Poques vegades es veu que una enquesta feta per un partit doni a l'hipotètic contrari el millor resultat possible.

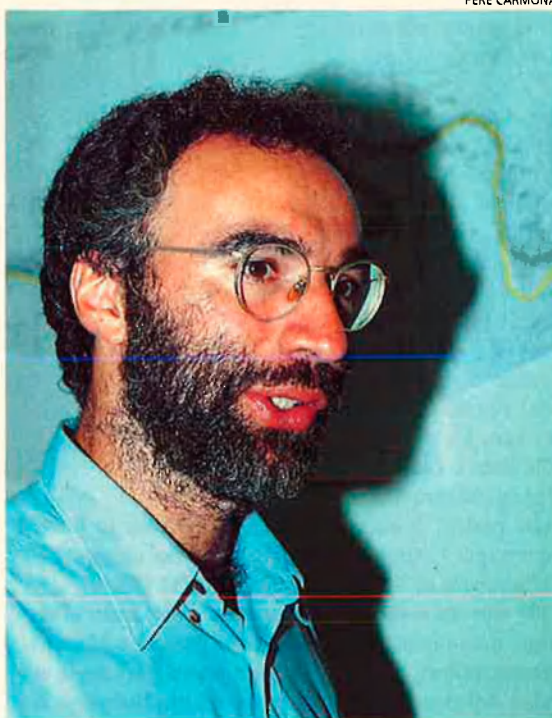
La societat civil. Els que no estan immersos en complexes estratègies de partit són les institucions cíviques. Una possible majoria absoluta és percebuda com un perill per segons quins sectors.

La premsa forana de Mallorca (PFM), que edita uns 100.000 exemplars cada més, s'ha convertit en un dels símbols de la normalització lingüística. Però aquests mitjans veuen amb desconfiança un poder absolut del PP. Alguns dels dirigents de l'Associació de la Premsa Forana de Mallorca veuen amb preocupació que a les eleccions internes del 10 de maig s'hi presenten dues candidatures, una de progressista i una altra que no dubten a qualificar de "propera al PP". Segons la interpretació majoritària entre els qui donen suport a la candidatura "progressista", hi ha un intent del PP per controlar l'APFM. En tot cas, Miquel Company, vice-president de l'entitat, no creu que la probable majoria absoluta del PP posi en perill les línies de subvenció que tenen actualment, però considera difícil que les amplie i això seria molt negatiu al seu parer. Com a exemple del tracte que espera, posa el cas de l'IBATUR (Institut Balear de Turisme), que té prop de 400 milions per publicar en premsa i que, tot i haver-los de-

manat col·laboració reiteradament, mai no els ha fet cas. Tot i que desitjarien que les coses canviassin, Company no és gaire optimista: "sempre ens han tractat una mica d'esquena, sense massa consideració cap aquestes prop de cinquanta capçaleres que editen, majoritàriament en català, uns 100.000 exemplars cada mes a Mallorca".

Qui tampoc no té gaires esperances és el president de l'Obra Cultural Balear (OCB), Antoni Mir, per qui "després de dotze anys de govern del mateix partit es pot constatar que la recuperació lingüística i d'identitat com a poble no han estat ni una preocupació ni una ocupació pel govern". Mir pensa que la majoria absoluta, "probable", només pot significar dues coses: "un manteniment de la desídia eutanàsica en temes d'identitat i llengua com fins ara o, pitjor, un empitjorament en línia amb les tesis del PP estatal". En tot cas el president de l'OCB reclama un enfortiment del moviment ciutadà: "guanyi qui guanyi hem d'aconseguir el renaiement d'un moviment cívic popular, massiu i contundent que defensi la llengua i el país, encara que no ho facin les institucions autonòmiques".

Si els representants d'institucions preocupades per la recuperació cultural i lingüística no troben motius d'optimisme davant la probable

PERE CARMONA

Miquel Àngel March, secretari del GOB. Els ecologistes temen la gestió del PP amb majoria absoluta.

majoria absoluta del PP, encara menys il·lusionats es troben els defensors del medi ambient. El secretari del GOB (Grup Balear d'Ornitologia i Defensa de la Naturalesa) Miquel Àngel March no dubta que "la majoria absoluta del PP permetria al Govern consumir una política més bestial contra la protecció del medi ambient". L'anàlisi de March és que "durant aquests dotze anys el PP sempre ha hagut de dependre d'altres grups per fer la seva política, això ha suposat una suavització evident de la política sobre medi ambient. Sense aquesta suavització ens temem un increment i potenciació de la política contrària als interessos

proteccionistes en tots els camps: carreteres, aigua, camps de golf, transports, espais naturals...".
Miquel Payeras

ETIQUETEU

5 motius pels quals la Coca-Cola no etiqueta en català

- Δ perquè els 10 milions d'habitants de les terres de parla catalana no tenen els mateixos drets que la resta de consumidors.
- Δ perquè la Coca-Cola a Catalunya "només" té uns beneficis anuals de 2.000 milions de pts.
- Δ perquè ja que el català és la llengua pròpia de Catalunya, és "lògic" fer-ho en una altra llengua.
- Δ perquè encara no saben que el català disposa de prou vocabulari per dir "ingredientes", "azúcares", o "consumir preferentement".
- Δ perquè si etiquetessin en català: sabríem distingir si es tracta d'una llauna de refresc o d'anxoves de l'escala?

EN CATALÀ

5 motius pels quals la Coca-Cola ha d'etiquetar en català

- Δ per adaptar-se a la realitat del país i afegir-se al procés de normalització lingüística.
- Δ perquè el 40% de les vendes de la Coca-Cola a l'Estat espanyol es realitzen a Catalunya.
- Δ pel recolzament social que està tenint la campanya a favor de l'etiquetatge en català.
- Δ perquè els consumidors catalans es mereixen el mateix respecte que els consumidors danesos, flamencs, quebequesos, etc.
- Δ per què els catalans també volem tenir "l'espurna" de la vida".

Coca-Cola quan etiquetareu en català?

Plataforma per a la Llengua Ap. de Correus 96129 08080 Barcelona